

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното производство, понастоящем касатор: NLB Leasing d.o.o.

Ответник в първоинстанционното производство, понастоящем ответник в касационното производство: Република Словения — Ministrstvo za finance

Преюдициални въпроси

- 1) Предвид обстоятелствата по главното производство следва ли член 90, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че връщането, поради неизпълнението на задълженията от лизингополучателя, на обекта на лизинга (недвижим имот) във владение на лизингодателя с оглед последващата продажба и компенсация по договора за лизинг — и то след като всички лизингови вноски са станали изискуеми — представлява „анулиране, разваляне, отказ или пълно или частично неплащане“ след извършването на доставката, при което данъчната основа се намалява съответно?
- 2) С оглед на член 2, параграф 1, член 14 и член 24, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност как следва да се разглежда стойността на опцията за закупуване — която представлява по-голямата част от задълженията, произтичащи от договорите за финансов лизинг и която лизингополучателят изплаща на лизингодателя, като поради неизпълнението на задълженията лизингодателят си връща във владение обекта на лизинга, продава го на трето лице и превежда остатъка от продажната цена на лизингополучателя, и в окончателния баланс приспада и стойността на опцията за закупуване — като заплащане за изпълнението на договора и доставката на стока, и следователно подлежащо на облагане с ДДС, или като заплащане за услугата по отдаване под наем или използване на недвижимия имот (и като такова подлежащо на облагане с ДДС по закон или по избор от страна на данъчнозадълженото лице), или пък като обезщетение за вреди поради прекратяването на договора, което е изплатено с цел да се поправи вредата, причинена с неизпълнението от страна на лизингополучателя, и което няма пряка връзка с възмездна доставка на каквато и да било услуга, и като такова не подлежи на облагане с ДДС?
- 3) Ако на втория въпрос се отговори, че става дума за заплащане за доставката на стока и изпълнението на договора, се поставя и въпросът дали принципът на неутралност на ДДС изключва възможността лизингодателят да плаща два пъти ДДС за извършената доставка — веднъж, при сключването на договорите за финансов лизинг (и по отношение на стойността на опциите за закупуване, които представляват по-голямата част от стойността по договора) и втори път, поради неизпълнението на задълженията от страна на лизингополучателя, при (последващата) продажба на имота на трето лице, като се има предвид, че при окончателния баланс задължението за плащането на ДДС за тази втора доставка се прехвърля в тежест на лизингополучателя?

⁽¹⁾ ОВ, L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Определение на председателя на Съда от 13 март 2014 г. (преюдициално запитване, отправено от Sąd Najwyższy — Полша) — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, в присъствието на: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Дело C-633/13) ⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 71, 8.3.2014 г.